

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประวัติอาชญากรรม
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยประวัติอาชญากรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลและเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเก็บรวบรวมไว้ เพื่อการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

“หน่วยงานภาครัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน รัฐสภา ศาล องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หน่วยงานอิสระของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ หรือกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ข้อบังคับ หรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรมให้สำนักงานศาลยุติธรรม มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม
 - (๒) แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ
 - (๓) จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย เพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และมีให้ผู้ไม่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล รวมทั้งระบบป้องกันมิให้ประวัติอาชญากรรม ถูกแก้ไข ทำให้เสียหายหรือถูกทำลายโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต
 - (๔) จัดระบบหรือกิจการอื่นใดตามที่ประธานศาลฎีกากำหนด
- การจัดระบบและดำเนินการใด ๆ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประธานศาลฎีกากำหนด

มาตรา ๘ ให้นายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามพระราชบัญญัตินี้ คำสั่งของนายทะเบียนให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๒ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๙ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เปิดเผยต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ
- (๒) เปิดเผยต่อหน่วยงานภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ การร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามมาตรา ๙ ให้ร้องขอต่อนายทะเบียนโดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อบังคับ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำร้องขอแล้วให้ดำเนินการโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำร้องขอ และเงื่อนไขการพิจารณาคำร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๑๑ ประวัติอาชญากรรมในความผิดดังต่อไปนี้ แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา แล้วก็ให้เปิดเผยได้

- (๑) ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำโดยเจตนา
- (๒) ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา
- (๓) ความผิดฐานกระทำอนาจารเฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี
- (๔) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก
- (๕) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
- (๖) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี
- (๗) ความผิดฐานปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย
- (๘) ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน
- (๙) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงในราชอาณาจักร
- (๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
- (๑๑) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
- (๑๒) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ เฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก
- (๑๓) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป
- (๑๔) ความผิดตามกฎหมายอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๑๒ นอกจากความผิดตามมาตรา ๑๑ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม
ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน
- (๒) พันระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา
- (๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง
กรณีตาม (๒) ให้กระทำได้เมื่อปรากฏว่าเจ้าของประวัติ มิได้กระทำความผิดใดซ้ำอีกในระหว่างระยาระเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามหมวดนี้ ให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธ
ถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลและนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม
ของเจ้าของประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ
คุณสมบัติ ตามมาตรา ๙ (๒) หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดีของศาล การดำเนินงาน
ตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประการที่น่าจะทำให้
เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๕ การพิจารณาคำร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผย
ในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี